

YOKSULLUKTAN
VARSILLIGA İSVEÇ

Hayati Tahsin YILMAZ

"En büyük kurtuluşunuzu bulmuş, en verimli kalkınmayı sağlamış, en iyi devlet yönetimini kurmuş, iyi medikalara geçiş yapmış, emsalsiz bir başarıya ulaşmış, en yüksek olan bir ülke (Avrupa) ile aynı seviyeye ulaşmış ve bu başarıyı halka ulaştırmış politika ve uygulamalarıyla övmek için yazıyorum. Kapatılan bir zamanda bile halk için ne kadar yapılmış olduğunu..."

Mahmut MAKAL
(Cumhuriyet, 2 Ağustos 1989)
GÖRKEM YAYINLARI
İSTANBUL

Abana Gazetesi
70. YILININ
SAYI 161

1989 YILI

ARALIK 1989

Abana

YAĞMUR YAĞDI YOLLAR BOZULDU

Geçen ay, çok yoğun yağmura sonucunda mahalle yollarımız bir süre trafiğe kapandı.

Geleceğimizin garantisini sonuncu Karayollarından bir düzeyde bir geçişler kapattım. Çavuşluk ve kö-

mekören voltajını açtı.

Ayrıca, Hacıvel'den köyüne çıkan yolum Ağrıya bülümünde yol genişletilmesi çalışmaları yapıldı, en son olarak ki siltirli.

İLK KAR YAĞDI

Geçen ay, havaların soğumasıyla, yağmur ilk kez...

Özellikle çocukların ve yaşlı insanların beklemediği bir şekilde...

BELEDİYEYE YARDIMLAR SÜRÜYOR

Belediye, vatandaşların aldıkları yükleri ve kanat kazıcı için yurttaşların yardımlarını sürüyor.

Geçen ay yardım edenlerin adlarını ve yardım tutarlarını veriyoruz:

2 Milyon TL
Mehmet YILDIRIM
Dursun TIGLİ
1.5 Milyon TL
Mehmet ÜNLÜ
800 Bin TL
Mustafa ŞEN
500 Bin TL
Hamdi ÇELİK
300 Bin TL
İsmail KARA

(Devlet)

DENİZBÜKÜ'NDEN HABERLER

Denizbükü camisinin inşaatı yeni başladı.

Muhtar Ali Ögün'ün başkanlığındaki yardım çabasına çok sayıda yurttaş katılmış; bir yurttaş, yapılan harcamaların yarısını karşılamıştı.

Denizbükü'deki içme suyu şifalı su kaynağına ulaşılması için çalışmalar başlatıldı.

YSC'nin yapmayı planladığı su getirtmesi işinin bir an önce çözülmesi bekleniyor.

SU PARALARI SAYACA GÖRE ÖDENECEK

Belediye, bir ayın sonunda su sayacı (sa) sayacı, su sayacı okunarak hesaplanacak.

Yurttaşların su sayacı okunarak hesaplanacak.

RESİM-SİİR YARISMALARI YÖNETİCİLERİMİZ VE OKUMUŞLARIMIZ

Hayati Tahsin YILMAZ

Abana Deniz Senliklerinde resim ve şiir yarışmaları da yer alıyor. Bu yarışmaların seçici kurullarına değinmek istiyorum önce. Öncelikle belirtiyim ki, son yarışmaların seçici kurullarında kimlerin bulunduğu hakkında bilgisi Komünistler genel olarak yaklaşıyor.

Bireysel spor yarışmalarında, yarışmada bitiren kişi birinci sayılır. Bu yarışlarda seçici kurula çok iş düşüyor. Ana resim ve şiir gibi sanat dalları gereklidir. Değerli kişilerle ilgili değinim. Ayrıca bu dallarda yeni akıllarda vardır. Bir resim ya da şiir yarışmasına katılacak sanatçı öncelikle seçici kurula kimlerin bulunduğu bilerek. Kuruldaki kişilerin sanat anlayışları kendi görüşüne uyumlanıyor. Yarışmaya katılan bile derince ve güvenle seçici kurula.

Abana gibi sanatçı gruplarının varlığına yerleşen, bu tür yarışmalar, yarışma komisyonuna gelen sanat dallarına yarardan çok zarar getirir. Geleceği yarılatır. Halkın, Senlik Düzenleme Kurulu, bu seçici kurulları işi bilmeden yerine kendi atarından seçmeye kalkarsa...

Bir de şu var: Kimi kaymakam, belediye başkanı ya da diğer meclis üyesi, her şeyin en iyisini bildiğini sanıyor. Yüce kişi de bunu böyle biliyor. Ya da böyle bilince ortamda kalıyor. Yurttaşlarımızın içine düşürge büyük çıkarıyor. Bu, Bunu Bulgaristan'ın (yabancı) durumunu düşünün. Bu, yeni ilimden beri uygulanan, bilim ve teknik (kültür) dersleri gelecek deşerleri yapıyor, akın istatistikleri hiç sayan yöneticilerin yöneticilerinden kaymakamları. Varsillikler içinde yoksul olarak yaşamamızın bir nedeni de bu. Belediye Başkanı, Türkiye'yi bir tanece kayıplarımızın birinci sayılıyorum. Burada (İsviçre) akıldan aptalları yönetiyor. Türkiye'de de aptal akıldan yönetiyor. "Aptal" olarak nitelendirilen Türkiye'deki siyasalacı geçekten aptal değil. Halkın, yürüttüğü ezilen halkın önünde geleceğimizi, ülkemizi geleceğinden daha çok yararlanabilmek amacıyla seçtiklerini parantezle aptal yönetimleri de gözle alarak halkın önünde görünür, ilkeyi yerden tutabilecek için elinden geleni artırmayı bırakıyor.

SAHİL CADDESİNE PARKE DÖŞENİYOR

Sahil Caddesine parke döşenmesi çalışmaları hızla devam ediyor.

BELEDİYE ÇALIŞMALARI SORMACASI(ANKET)

Belediye Başkanı Seyhan Yazıcı, halkın belediye çalışmalarına ilişkin görüşlerini almak üzere bir sormacı (anket) açtı.

Sormacada halktan bundan sonra yeni yapı yapımına izin verilip verilmemesi, verilirse en çok kaç kat yapılması, yeni yerleşim alanlarının belirlenmesi, yeni yeşil alan ve park yerlerinin açılması vb konularda görüş istenmektedir.

Sormacaya ilişkin yazısında Seyhan Yazıcı, "Tarihsel dokusu, mimari yapısı, estetik görünümü ve Kastamonu tarihinde en eski yerleşim yerlerinden biri olan Abana İlçemizin insanın yaşama, çevre sağlığından beuzlülük" dedi birçok sorunu bulunduğunu ve bu sorunların "sözlerin deneyim ve bilgin ışığında ve sızlerin kararları bu daha sağlıklı bir çevre ve daha uygun bir bekle" için bu sormacıyı yitilerek görüşlere yardımcı olunması isteniyor.

Yazıda, Belediye başkanlığına eleştiride bulunmak istemiyor.

Yazıda, Belediye başkanlığına eleştiride bulunmak istemiyor.

1017 ve 1018 (Halkın İhtiyarları)

RESİM ŞİİR YARIŞMALARINI YÖNETİCİLERİMİZ VE OKUMUSLARIMIZ

Yahu kim? Okunmuşla çok ilgisi yok aydın olmam. Sakalı Celal. "Büde cehalet, etekler doluyor para harcayarak yapılan tahsil ve elde edilen diyetler okul bitirdikten sonra olmaktadır" vurgulaması. Kuskusu, okul bitirmek, kışa aydınlanma olacağı var. Keçi en aradan kindini biraz zorlarsa aydınlanma yıllarını öğrenir. Ama okulu bitirip kitapları kapayınca "okuma alışkanlığı edinmişse, keçi sürde çığırını persane düşer."

Türkiye hayatlığını ilk yıllardaki akşam eğlencelerinde çok sevdiğime gerisi verilir. O yıllarda büyük gençliğe su çalmayı da öğreniriz. Suhi-sühi oluşturan bir çevre akşam düşüncemizi. Sınıfsız akşam eğlenceleri orta sınıftan öteye geçmez. Öğrencilerde olanca birkaç çilli ve bunları tüketen edinen bir kalabalık. Yantı-civrilir. Ya da bu eğlenceleri düzenleyenler kendileri sınıfsızlıklarını ortaya çıkardıkları için, öğrencileri orta sınıftan istemiyorlar. Anırdan. Başka nasıl açıklanabilir bu durum?

Epeyce önce, okuması bir Abana'da, kaleminden tuttuğuna bana gazeteyi baştan göstererek, "bu Abana'nın ismi neden küçük yazıyorsa, sana okudu bu konuda kutsal öğretiler mi?" diye çaktı. Ben de, yaptığım doğruluğum kabul edilmek için, bu kişinin (şimdi) Tercüman Gazetesi mi isteyerek, dayandığıdan "abana" bezeri örnekler gösterdim. "Sarıda kaldı "Bu ne sanat değisim?" dedi. Bu emekli ağabeyim, her şeyin kırk yıl önce okuduğu gibi kaldığını sanıyordu. Okuldan çıkaldığına kitap almamıştı ki!

Resim ve şiir gibi yarışmalar okunmuş oluca, seçki kurul için en aradan o dafın öğretmenlerinden ve varsa o dafın çevrele bulunan sanatçılardan yararlanırdın. O dafın öğretmenlerini bile kimler keşfetmiş olubilir düşünülürdü.

İveç üzerine birini kitabını yazılmak üzereyim. Bakarkıy (Ba) lilerinden birinde inandı de olan bir yazan arkadaşın, kitap taslamış okunmuş yazın öğretmenlerinden birine okutmasını önerdim. Aldığını yanı sıra oldu.

"Sakın ha, bu toy lardan bir şey beklemeyin."

Ama İveç üzerine son kitabında uyguladın bu düşünceyi. Samsun da bir lise yazın öğretmeni okuyacak (taslamış) Arkadaşın bilgisi yoklanak istedim, "ben bilirim" diyor, (artışları) neye göre dizebileceğini söylemiyordu. Sonunda bu yazın öğretmenin sorulduğu bulamadığı, düzeltmeleri "kafadan" yapıcağı anlattı. Kendisini birkaç sözcükten sonra çektilim. Bakarkıy'deki bir müddetinin tanınması istiyordum durumu. Kimbilir, Türk Dil Kurumundan, Türk dilindeki devlet teriminin haberi bile yoktu. Kendisine (Esk) Türk Dil Kurumunun sorulmuş vererek, düzeltmeleri ona göre yapmasını istedim. Yaptığı her son düzeltiden biri bile doğru değildi benim anlayışına göre.

Bir anını daha var sözük üzerine Okunmuş biri, bu sözün anlamını sormuştu bana. O sözük üzerine (kücüm) olduğundan, sözükü bakmıştı. Öğretmenin sorulmuş, bakmasını bir anlam veremeyen adam sormuştu. Omu kafasındaki öğretimin her şeyi bilmeliydi!

Bir örnek de Abana lisesinden: Yıllardan bir yıl, "İzize" Türkiye'nin çeşitli yöre ve lilerinden. Abana üzerine biriki isteyen çok yazı geliyor" diyen bir İsmail Lisesi Müdürü, Abana üzerine bes büyük sayfalık bir tanıtım yazısı hazırladı, bunu çoğalttı ve bir tane de bana yolladı. Hazırladın bu tanıtım dil yanlışlıklarıyla doludur ve "tatmin, okan, emare, babı, övü, cedit, muhabbet" türünden kullandığın düşünmüş sözcüklerle donatılmıştır. Madure, dil yanlışlıklarını gösteren ve tanıtım kullandığın düşünmüş sözcüklerle yapılmışın kusayan bir eleştiri yazdın. O zaman İsmail Lisesinde Türkçeye gönül vermiş, kimsi gazete ve dergilere yazılar da yazan bir yazın öğretmeni de vardı. Bu tanıtım, en aradan o yazın öğretmenin denetiminden geçmesi gerekliğini de belirtti.

Son zamanlarda "okunmuşlara tepki" duyarlılığı oluşturmada. Nerede de okunmuş görsen, ondan uzak durmaya çalışıyoruz. Bunun başlıca nedeni, kimbilir, yönetici düzeyine gelmiş çoğu okunmuş karacabilliklerinden kaynaklanıyor. Yukarıda da belirttiğim gibi, bu karacabillik (yukarıda "apalık" dedim) çoğu kez gerçek değil, domuzundur. Bu kişiler, efendilerine karşı kendilerini "karacabillik" gösteren zorunluluklarında soryorlar. Parlamento çoğunluğu okunmuşlardan oluşuyor. Bu okunmuşların "Atatürkçü" diye diye devrimleri nasıl budadıklarını, yundumuz karacabilliklere doğru nasıl gittiklerini hep görüyoruz.

Abana'da okunmuşlara gelince; Yurt dışındaki okunmuşlardan ayrılmaları yok. Gençliğinde toplanca geçiren -sola olan- çoğu kişi, bir yüksek okul bitirip kendisine iyi bir iş ya da koltuk sağlarken, düzenli -yeni- sınıfını almış olup gidince onun sağlanyeriyor. Bilyorum, suç gençlerimizde değil, eğitim düzeyimizdedir. Ama ben yine de yüksek okul bitiren bes Abana'da dilerlerinden silyor, yüksek okul sınavlarını kazanan her Abana'da "yük" bölümünü yazıyor.

Hayati Tahsin YILMAZ

SİZ HİÇ KAFANIZI
YORMAYIN. BEN
SİZİN İÇİN DE
ABANA GAZETESİ.
Nİ OKURUM.

DÜŞÜNEN SİZ OLVN.

ABANA GAZETESİ
ÇAĞDAS DÜŞÜNCE-
NİN GAZETESİDİR.

abana
SİYASAL GAZETE

Her Ayın Başında Çıkar

KURULDUŞU
25 Ocak 1970

ÇİKARAN
Tahsin YILMAZ

GENEL YAYIN
YÖNETMENİ
Hayati Tahsin YILMAZ

YAZI İŞLERİNDE
SORUMLU YÖNETMEN
Tacetül AYGÜN

BASKIYA
HAZIRLAYANLAR
Ender YORGANCI
Mehmet ÖZTÜRK

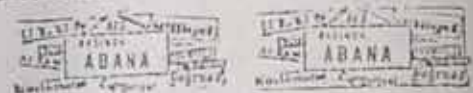
ADRES
ABANA GAZETESİ
3790 ABANA
Telefon (464) 1068

İSTANBUL
TEMSİLCİLİĞİ
Tahaldır Sokak, 5
KOÇUKPAZAR
Telefon: 513 42 32

SÖZDÜŞÜM
Her İhteyese
PARASIZ YOLLANIR
(Yurtdışına Yollanmaz)

ÖZEL DUYURULAR
Başlık Yanı 25.000 TL
Özel Duyuruların
Satış ve dağılım ücreti:
İç Sayfalar 2.000 TL
Arka Sayfa 3.000 TL
Birinci Sayfa 6.000 TL

DIZGİ, BASKI VE
SAYFA DÜZENLERİ
GÖRKEM YAYINEVİ
Tel: 513 42 32
İSTANBUL

ABANA'DAN İLK HABER

Abana (Cahit Allıoğlu, telgrafla bildiriyor)

Gençliğin Avrampa Kumpanyası Sekreterliğinin tertiplediği 10 yıllık "Gazeteciler Stajı" yarışma günü burada başlamıştır. Abana, Karadeniz'in incilerinden olan bir köy. Yemyeşil çamlarla kaplı dağlarla Karadeniz arasında uzanıyor. Yüze geliyor, fakat için için kan ağladığı belli. Çünkü onun da Karsehir gibi sanki rütbesi almış. Bir kara merkezi olmak için her şeyi tamamlamış. Ne hisarlık, ne de başka bir olay kaydedilmiyor. Hiç kimsenin bir işi hayırlı olmuyor. Ahlak bakımından yabancı ülkeleri misal olarak gösterenlerin buraya gelip birkaç gün kalmaları kafi gelecektir. Bitün kapılar açık, bütün insanlar cana yakın ve dış görünüşleri gibi kalpleri de tertemiz.

Kafamız sühile çıkarken, yüzlerce Abana'da tarafından tetahurata karşılandık ve evlere taksim olduk.

İnce, uzun Trabzon vapuru ile Abana'ya ulaştığımızda, kafamız 37 kişi olup, içimizde bir mebus, altı doçent ve asistan var. Diğerleri Anadolu ve İstanbul gazetecileri teşkil ediyor. Sabahları ve öğleden sonraları konferanslar veriliyor. Bu sabah komisyon seçimleri yapıldı, ben "İnsan Hakları Komisyonu"na tercih ettim. Ayın 22'sinde ayrılıyor. Bütün hemşehrilerime selamlar.

Baskılar: ATES GAZETESİ
(29 Ağustos 1985)

abana'YA MEKTUP VAR.

TURKİYE'DEN MEKTUP
ABANA GAZETESİ
VE ABANALILİK

Esat Kaplan GINOLU

Abana Gazetesine bu bugün tamim (2 Kasım) Catalzeytin'den Abana'ya "gelin" talam, bana yazın verildiği sözün tamim ve mektubuyla beraber iki de Abana Gazetesini yolladım. Çok mutlu oldum.

Abana Gazetesinin elime geçen Eylül ve Ekim sayılarından ulaştığım kadarıyla, gazete, utanaksızlık nedeniyle yayına bir süre ara vermiş. Ama şimdi yine bepinizim hizmetinde. Bu da, hayli Abana olmak üzere, Kastamonu ve ülkemiz için sevindirici bir olay. Baştan yazarı ve gücü tartışılmaz.

Ben de bir Kastamonuluyum. Abana gibi yeşil ve mavi arazındaki Catalzeytin'denim. Catalzeytin çok seviriyorum. Bu sevgi Kastamonu'ya ve elbette ki Abana'ya da var. Kastamonu'muz, içinde yaşayanların neredeyse iki katını gurbete yollayan bir il. Bu güzel yörenizi geliştirip kalkandırmak da ancak gurbetçiler ve tüm Kastamonulular olarak ele veremizin sorumluluğumuzdur.

Gazetecilikle lise yazamadın başlayarak ilgili oldum. Daha doğrusu, gazetecilikteki geçişim birkaç ay, bilemedim bir yıl. Ama önceki yıllardan yazı ve öykü denemelerim yünden bir birikimin var. Sonunda, gurbete bulunduğum Tokat'ta Turhal ilçesindeki Turhal Gazetesinde köşe yazmaya ve işbirlikçi olduğumu yapıyorum. Ayrıca Catalzeytin Mektubu'nda her ay yazılarım yayınlanıyor. İlanına yaptığım ele veremeleri, banyo içinde yazınları ve uyumlu olmaları vb. çağrılarını Abana Gazetesinin de bana yardımcı olacağı düşüncesindedim. Kastamonulular olarak düşüncemizi geliştirebiliriz. Bu da çeşitli görüşlerin açıklanması, bu düşüncelerin tartışılmasıdır.

Memleketimizi gurbetçilerin açık olarak görüldüğü bir belde. İster Abana, ister öteki ilçelerimiz olsun, kişiler "ekmek" peşinde dışarıya koşuyor. Bu da, doğup büyüyen yerleri her zaman geri plana itilmesine neden oluyor. Sonuç, doğal olarak ayrılık ve dış kırıklığı.

Halkımız sunu bilmelidir. Ne İstanbul'un taşı toprağı altındır, ne de Avrampa'nın. Gurbetçi olarak gittimiz ilk yerde "buvar kardeşim, bir de senin gibi çalışacak kişi arıyoruz" demiyorlar. Kişi, kendisinin bir şeyler katmak zorunda kalıyor. En başta para gerekli. O da olmayınca borç alıyor, dededen kalma kalır (tarla tabanı) satıyor. Sonunda İstanbul'da işyeri kuruyor, erince geliyor. O çalışmaya doğduğumuz yerde, örneğin Abana'da neden yapmıyoruz? Gurbetçiler ekmeğe, başka, Abana'daki ekmeğe, başka mı?

Yapılacak tek şey var: Büyük Atatürk'ün dediği gibi "çok çalışmak." Çalışmak, nerede olursun olsun, kişiye beklediği sonucu eminde sonunda verecektir. Elbette ki bu hemşehriler olarak ele vermekle; birlik ve beraberlik içinde olmakla gerçekleşir.

Saygı ve selamlar

SPOR

ABANA MI?BOZKURT MU?
FUTBOL LİĞİ TAMAMLANDIBOZKURT 2
ABANA 1

İlk yarı 0-0 kapanan bu karşılaşmanın ikinci yarısında Bozkuştspor oyuna hızlı başladı ve hemen sayısına kavuştu. Yenik duruma düşen takımımız Bozkurti Kalesine yüklendi. Ceza alanı dışında kazandığımız serbest vuruşla Sebhattin beraberliği sağladı. Bundan sonra oyunda ağırlık Abanaspor'unda. Ana hü. bir sonuca varamadı. Oyunun 97. dakikasında Bozkuştspor köse vurusuyla ikinci sayısını yaptı. Bozkurtlu oyuncunun. Fevzi'nin omu zına çıkarak yaptığı bu sayıyı önce hakem saymadı. sonra da başlama verini göstererek saydığını bildirdi.

Bozkurt'un istediği Aukara Bölgesinden geçen bu hakemler. Bozkuştspor'un istediği sonuca gürüldü.

ABANA 2
İNİPOLU 1

Birincilik yarışından kopmamak için kazanması gereken Abana, bu amaçna ulaştı.

İki sayısını da Sebhattin'in kazandığı oyunda Abana çok zor anlar yaşadı. Kaptan Avni Sengör'ün yaralanmasıyla ikinci oyuncu oynatma hakkını dolduran Abanaspor. Kaleci-Duran Avşar'ın yaralanıp oyun dışı kalmasıyla tarihinde görülmemiş bir olay yaşadı. Aşkın Deniz ilk kez olarak kaleye geçti ve zol veneden oyunun sonunu getirdi.

TASKÖPRÜ 0
ABANA 2

Havanın çok soğuk olduğu bu karşılaşmada oyuncular, oyunun bir an önce tamamlanmasını istiyorlardı. İlk yarı golsüz bitti. Abana ikinci yarıda ağırlığını koydu. Sebhattin penaltıdan: Seda Deniz de kaleciyi çalınarak birer sayı yaptılar. Oyun kardeşlik havası içinde tamamlandı. Bu oyun sonunda Abana, bir oyun fazlasıyla Bozkuştsporla birinciliği paylaşıyordu.

ABANA 2
DADAY 1

Havanın sürekli yağışlı olması ve Bozkurt-lieholu

karşılaşmasının ardından alanın ağırlaşması nedeniyle iyi oyun beklemini yordu. Oyun yide iyiydi. Abana'nın baştan sona baskılı götürüğü oyunun ilk yarısında sayı olmadı. İkinci yarı ortalarında Daday, penaltıdan sayısına ulaştı. Bu golde sonra caılanan Abana altışar dakika arayla iki sayı yaparak alandan 2-1 yenikçe ayrıldı.

LİG LER
TAMAMLANDI

Kastamonu Amatör Bölge Ligi üç ayda tamamlandı. İki grupta oynanan ligin, takımımızın da içinde bulunduğu grup şu takımlardan oluşuyordu:

ABANASPOR
BOZKURTSPOR
DADAYSPOR
İNEBOLUSPOR
TASKÖPRÜSPOR
TEKSPOR
TOSYASPOR

Ligler tamamlandı ama (10 Eylülde oynanan Abana-Bozkurt karşılaşmasının yargılık olması nedeniyle) sonuç belli değil.

meyve

10 Eylüldeki oyunda Bozkurt Abana'yı 2-0 yenmiş, ama cezalı oyuncu oynattığı gerekçesiyle ve Bölge Müdürlüğü kararıyla 3-0 yenik sayılmıştı. Bu karar sonradan bozuldu. Abana da, kararın bozulmasını yargı organlarına götürdü. Yargı organlarının kararı Aralık içinde belli olacak.

Yargıdan Abana için olumlu karar çıkarsa, takımımız birinci olacak ve gelecek yıl 3. Ligde top koşturacak. Kararın olumsuz çıkması durumunda birincilik Bozkurt'un olacak.

Her iki durumda da bölgemiz Orta Karadeniz'den bir takım 3. lige yükselecek.

Sonucu gelecek sayımızda duyurabileceğimizi

açıklar, birinciliği paylaşan her iki Orta Karadeniz takımımızı da kutlarız.

BAŞARI
YILDIZLARI

Abanaspor oyuncularının, geçen ayki başarı yıldızları (10 üzerinden):

Duran Avşar	****
Avni Sengör	****
Niyazi Öztürk	*****
Aşkın Deniz	*****
Fevzi Köse	*****
Gökhan Abana	***
Bülent G.menoğlu	*****
Erdiç Ergin	*****
Okan Aykın	*****
Seda Deniz	*****
Cefin Çelik	*****
Sebhattin ?	*****
Ahmet Sömeç	*****

OKUL

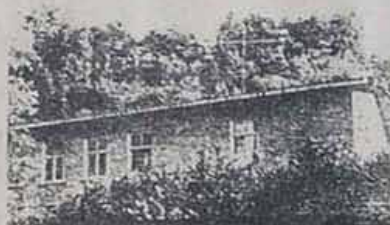
Şaban ÇETİN
(Yeşilyuva Okulu Eski Müdür)

Yeşilyuva köyüne ilk kez 1942-43 yıllarında köylü tarafından taştan bir okul yapıldı. Bu okulda 25-30 yıl eğitim tarafından eğitim-öğretim hizmeti sürdürüldü.

Köyün ilk ve son eğitimcisi 1987'de ölen Necati (YILMAZ) Ağabeyimizdir. Eğitimci okulda üç yıllık eği-

okullarımız
ve
camilerimiz
Abrahim Sengör

YEŞİLYUVA

Yeşilyuva İlkokulu

tim uygulanırdı. Bu okullara üç yılda bir (birinci sınıfa) öğrenci alınır. Bu üç yıllık okuldan belge alanlar 4 ve beşinci sınıfa Hacıveli'de okurlardı. Bu, bugünkü koşullarda çok zordu. Bunun için, köye öğretmen kadrosu verilmesi için köylüler girişimde bulundular. Birçok uğraşından sonra 5 Ekim 1970'te Yıldırım AKIN, köye öğretmen olarak atandı. 1, 2 ve

3 sınıfları öğretmen; 4 ve 5 sınıfları da öğretmen (köy odasında) okutmaya başladılar.

Bir yıl sonra köylüler, yeni okul yapımı için baskıya bulundular. Millî Eğitim Müdürlüğü şu koşulları öne sürdü:

1- Köyün Nüfusu 150'den az olmayacak.
2- 25-30 öğrenci bulunacak.

3- Okul yapımı için en az bir dönüm yer sağlanacak.

Köylüler bu koşulları sağladılar. Okul için yer gösterdiler. Eski okulun yeri ya da caminin üzerindeki yer. Okul yeri için keşfe gelenler, caminin üzerindeki yeri uygun buldular.

1971'de başlanan 4-B tipi okulun yapımı 1972'de bitirildi. Okul, 1972-73 ders yılında hizmete girdi.

1973 sonunda Yıldırım AKIN, Abana merkez (Atatürk) ilkokuluna atanınca, Mustafa AYDEMİR vekil öğretmen olarak bir başına görevi sürdürdü. Eğitimci Necati YILMAZ emekli olmuştu. Mustafa AYDEMİR Ağustos 1974'e dek görevini sürdürdü.

Yeşilyuva Camii (Eski Minare 1981)

1974'te okula Şaban ÇETİN atandı. Şaban ÇETİN, okulun kapanışı olan 1989'a dek görevini sürdürdü. Okul, öğrenci yokluğundan kapanmıştı (Okulun son 2 öğrencisi, Hacıveli'de okumaya başladılar). Abana merkez (Atatürk) okuluna atanan Şaban ÇETİN, bu görevi sürdürüyor.

CAMİ

Köyde kurulan Cami Derneği, topladığı para ile köy merasına cami yapımına başla-

di. Daha önce köy odasında ibadet yapıyordu.

Taştan yığma olarak yapılan caminin yapımında tüm köylü çalıştı ve 1969 yılında tamamlandı.

1970'te kadro verildi. Lojman, suyu, ayak yolu da bulunan camiye 1981'de elektrik bağlandı.

Çinko kaplı eski minare yerine 1986'da yeni minare yapıldı.

Bu bilgiler 1988'de ölen Ahmet DEMİR'den alındı.

HACI YÜZBASI OĞULLARINDAN NAZIM ÖNÜRALP ANLATIYOR

(HAŞİME GÜLEN SAĞIRCI)

Konuşan: Salim YILMAZ

O varislikten ne kaldı?
- Bir şey kalmadı. Hep satıldı. Yalnız buradakilere duyuyor. Benim tasumazlarımı duyuyor. Ötekilerin çoğu satılı. Bir satılmadık üzerine koyduk.
- Sıra terziliğinize geliyor. Çarşı içinde bir terzi dükkanı vardı?

Dedemin mağazası. Büyük dükkan. Semnin bildiğin, pazar yerindeki sonradan yapılan dükkanlar.

Nasıl başladınız bu sanata?
- 1935-36 da okuldun çıktın. Kunderacı Hasan Usta'nın yanına girecektin. Terzi Tabiri (Özürk), yani Nahir'in babası. İstanbul'dan gelip dükkanı açtı. Onun yanına girdim. Üç yıl çalıştım. 2. Dünya Savaşı bittikten, Sozra Avusturya gittim. Orada Sadık Usta'nın yanına nakış öğrendim. Abana'ya dönerek dükkanı açtım. İlk isim Ahmet Örnek'e yaptım. Kooperatifçi Ahmet Örnek. Bir ceket getirmişti. Onu formata yaptım. Sozra yavaş yavaş herkeste elbise dikmeye başladı. 1942'de asker oldum. Denizaltıda askerlik yaptım.

- Duvaedaki bahriye çavuşu sözünü denek?

- Bölük çavuşuydum. Piyade askerliğini denizaltıda yaptım. Soldan da. Askerden son-

ra vaviden terziliğe döndüm.

- Yetiştiğinizi çarşık?

- Rahmetli Nadir (Necip'in kardeşi), Seyfi Kurtuluş, o da rahmetli oldu. Kaçukpazar'da. Atlamaşaşında dükkanı vardı.

- Yani Necmi'nin, Uysal'ın, Naci'nin ustası. Ben 1956'da okuldun ayrılıp İstanbul'da (Çiğdemli) basımında çalışırken, bir zamanlarında bir şey yapıyorlardı. Toplamı vermi orasıydı.

- Necmi, Naci, Nail, Ünsal, Mehmet Aktan, efendim bizim burada olmaduları vardı. Onun oğlu, şube reisimin oğlu. Yedi tane usta yetişti bendem. Terzilik zor iş. Adamı geliyorsa kurması şu güne yetiştirilecekmiş diyor. Bayramlarda gece gündüz çalışacak. Rahmetli Hakkı Hoca (Saatte) Hakkı'na vardı. İnebolu'daki Sümer banktan kendine ve oğluna kurması almış. "İle bunları baytama yetiştireceksin" dedi. Ne dedim anlatmadım. Sonunda veyahut olarak yaptım yanında anlatık. Gece yarılarda kalar çalışarak arife günü akşam üzeri elbiseleri bilerek haber yolladım. Daha kapıdan girer girmez "vallahi, bilahil ben veyahut elbise giymem" dedi. Ne yapardım. Yelegi de yetiştirdim ama iyice baktım bu işten. İki rekâl manzar kılarak Allah'a yalvardım: "Yarabbi, artık rızıkımı başka yerden ver" dedim.

- Okadar baktınız?

- Allah'ın hikmetidir, hem o akşam Komisyonun Dulce Sabri geldi. Oradan buradan konuşurken, İstanbul'da çinçilik yapmış da söyledi. Bir çini makinesi alırsın, burada çalışıp çalışmayacağını sorudum. Kabul etti. Bayramdan sonra atadım, İstanbul'a gittim. Rahmetli Sahap (Semol) alverdi makineyi. Selahattin de ben çinçilerin yanına götürdü. Orada biraz kurs gördüm. Getirdim makineyi Abana'ya ve hadi oğlum, iste makine, iste makine, çalıştır bakalım" dedim. Sabriye, Basarlar şapı makinesini üzerine yaptım. Kazaya kazıya iş yapıyoruz. Rahmetli Yusuf var. Avdane Yusuf. O lehinizden istedi. Bu işi gören iki kişi bulunduğum söylediler. Gölp oğlanı buldum. Bir davulcu olmasın, biri de zurna. Ne kalar yalvarınca gelmediler. Düşüne düşünce Abana'ya döndüm. Hep İstanbul'da gördüklerini, nasıl çini dükkanlarını döndüm. Dükkanı girdim. Kapıyı kapatarak kimseyi sokmadım ve basandım. Meğer bir çok işlik yapıyorlarmış. Onları soruyordum.

- Bayandınız demek?

- Bayandım. Kalaveri Cemal gelindi. İk şık. Utan Cemal, bu işi benim emsallerim abeaya benziyor" dedi.

ona. Yok, yok" dedi. Ben işi büyütüyü, tuvalet, künk de yapmaya başlamıştım ki, bir de doydum. Kalaveri Cemal kalıp almaya gittim İstanbul'a. Künk makinesi, birikt makinesi getirdim. Ben de Cemal'la dedim, "sen bizim ekmeğe ortak oldun, ben de senin ekmeğe ortak olacağım". Hem de İstanbul'a gidip birikt makinesi aldım. Bu iş de böyle oldu.

- Terzilik için ne okuyacaksınız, geçti. 25 Ağustos 1925'te Şapka Devrimi yapıldı İnebolu'da. Bir kurul da Abana'dan gittim Atatürk'ü karşılamaya.

- Babamdan dinledigime göre söyle oluyordu. Gazı İnebolu'ya gelince, onunla konuşabilecek bir adam yokmuş. Abana'da Nahiy Müduru Ali Bey vardı. O Ali Bey Komisyonu Atatürk'le Abana'da almış.

- Bu komisyona tarihe de geçmiş.

- Ali Bey, bu işi iki kişiden bulandırdı. Herkes sen adamdır. Ama atılgan gibi gideceği yer yokmuş.

- Hürsalk bu mevzu burada?

- Eskidenmiş elbet. Dedem zamanında Asarhıyada birisi vardı, bir yerden bir şey çalışırsa onun haberi olurmuş. Ali Bey de onu yakalamış. Dedemle araları iyiymiş.

- Sindi ne yapıyorsunuz?

- Artık emekli oldum. Yayılandık.

- Arıcık da yapıyorlardı?

- Ne yapmadık ki! Sahaplıları dükkanı girmişen bulmuşlardım. Gece de bahçe-

(sarkarı) gittigimiz olurdu. Bir gün boy durmuştu. Gece saat 12'ye 1'e kadar çalışırdım. İsten yatamdan kalk!

- Arıcık?

- 1946'dan beri arıcık yapıyoruz. 25 kovan vardı. Sindi hiç kalmadı. Bir hastalık hepsini götürdü. Bu gövdüklerin bes tamedir. Benim değil, emistim.

- Fındık bahçeleriniz var.

- Bir buçuk tonu yakın fındık almış.

- Kestane?

- Bahçemim içinde var 4-5 dip. Sirkalı dokunuyor.

- Yemeklik.

- Abana'nın peleşeği ücreti ne düşünceleriniz?

- Çok şeyler düşünüyorum ama, sizimmi kimse gitmez artık. Hele gençler hiç dükkanlar. Kaç kere şunu söylemişim. Oğlum, hiç olmazsa bu işi öğrenince dansın, sorum, danışa da gene bildiğini gibi yap.

- Nazım Abi, bize çok değerli bilgiler verdiniz. Çok teşekkür ederim. Bu komisyona yazılmamca Abana tarihi biraz daha aydınlanacak. Bizden sonrakilere nasıl yaşadığımızı anlatabilir olacağız. Birim büyük görevimiz bu. Bundan önceki her bir görevi yaptığımızla Örneğin 42 bile, dedemden bucesini bilemiyoruz. Yine de en uzun komisyona yazıldı yaptım. En sağlım bilgileri siz verdiniz. Epey Abana'ya meraklı kişiler, en büyük meraklıları vaviden geçiyor. Anşiyayınız.

HALK TÜRKÜLERİNİN SÖYLENİŞİ

Müzik, duyguların seslerle anlatılması sanattır. Halk da bunu böyle bilir. Günlük konuşmasının dışında düşünce ve duygularını en iyi ifade edebildiği şey türkülerdir. "Dille mi söyleyelim? Telli mi söyleyelim?" sözü, derdini anlatmakta halkın, türkülerle ne derece güvenini gösterir.

Halk, türkülerle hangi derdini anlatabilir? Tabiiatta ve toplum düzeninde hayatına tesir eden neler olursa hepsini. Su baskını, kılık, zehrele, ölüm, askerlik, seferberlik, memleket işgali, kalıramanlık, yığılık, aşk, coşkunluk, gurbet, yoksulluk, din, işkan, yargın, ama, okuzune varıncaya kadar her şeyini. Bunları bazen bir güldürü, bazen de dram halinde verir. Derdini yazı ile söyleyip, yaymak imkânından yoksun toplumlarda, türküler ve oyunlar, hem kitabın, gazetelerin gördüğü işi görür, hem hayatın, konserin yerini alır.

Halk türkülerini, söyleyeceğini söylemiş, dönmüş bir sanat değil, yaşayan bir varlık gibi her an değişen, yeniden doğan bir sanattır. Hayatın yitirmesiyle de bundan olur. Yüzyıllar boyunca bir halk, çeşitli duygularını böylece işleye işleye, kelime yoluyla melodiyi ve ritmi, hiçbir kesimin erişemeyeceği kadar ses ve sağlım ifade unsurları kazanmıştır ki, sonradan gelişen sanat müziği, duyguları ifade etmeyi bu tecrübeli halk müziğinden öğrenmiştir. Bir dâim kelimseleri gibi bu ifade sembolleri ile yüklü halk müziği olmasaydı, sanat müziği de olmazdı demektir. Bir dinleyici olarak biz de bir sanatçıyı, bir sanatı veya kelimesi herhangi bir müzik parçasını, ancak halihazırımızdaki bu semboller ve klişelerle yorumlayabiliyor, onlarla kıyaslama suretiyle anlamlandırabiliyoruz. Ve yine bundan dolayı, bizde var olanla bağlarını koparan bir şeyi anlamakta güçlük çekiyor, onunla aramızda ortak bir nokta arıyoruz. Bulamayınca da o bizde bir anlam uyandırmıyor. Bugün "Her sanatıyı özü de bir halk türküsünde, bir oyun havasında bulmak mümkündür." demek böyle bir doğruya iftade eder. Kolayca anlaşılacağı gibi, benim burada bahsettiğim, mantıki bir melodi düzeninde gelişen müziktir. "Bu selbelle, biz de çoksesli müziğe götürülecek en sağlım yol, esasında zaten püflümlü bir karakterde olan halk müziğimizin yoludur diyoruz. Müziğimizin bu yolda bir adım atabilmesi ise, yalnız kompozitörün değil, kompozitörle birlikte bütün icracılar topluluğunun işidir. İracılardan kastım, bir eseri çalanlar veya söyleyenlerdir.

İyi bir icracı, kullandığı enstrümanın bütün imkânlarını sahip olan kişidir. İnsan sesi de bir enstrümandır. Bir şarkıcının da şarkı söylemeye başlamadan önce uzun bir teknik eğitim görmesi, sesine bu imkânları kazandırmaya lazımdır.

Çünkü sanatın diğer kolları gibi, şarkı söylemek sanatı da bir amatör işi, bir avam işi değildir. İnsan sesiyle yapılan müzik,

şu, bu müzik olduğundan, türkü söyleyen bir insanın daha başka imkânları da sahip olması lazım gelir. Mesela fonetik, diksiyonla, türkülerin birtakım halk idetleriyle bağlantısını bulabilecek kadar folklorla ilgili birtakım bilgiler edinmesi lazımdır. Ancak bunlara sahip olan insanın yorumu ve ıcrası doğru olabilir. Bartok diyor ki, "Halk türkülerinin söyleniş tarzı, büyük sahne sanatkarlarının söyleyiş tarzına benzer. Ezberlenmiş klişeler yerine, değişen zengin vasıflar ister."

Bunları bilen bir insan görür ki, türkülerin bir kısmı şarkı anlamına gelen *bed*, bir kısmı *urya*, bir kısmı da *resatiff* karakterindedir. Bunlara sahip olmakla bizim şarkı sesimiz, birtakım civveli oyunlardan, ağılamaklı, miyavlamaklı olmaktan kurtulabilir. Çünkü bunların hepsi ne uşlattan, ne de müziğin kendinden gelir. Bütün bu oyunlar bilgisizlikten, seste ki yeterlilikten, yani sesin kendisi ile elde edemediğini birtakım traktlerle elde etmek istemesindenir.

Halk türkülerini doğru bir müzik olmadıktan, her söyleyen insanla değişen, her söyleyişte değişen, daima bozulup yeniden kurulan bir sanat olduğundan, onu icraçısına göre yorumlayıp ıcrat etmek, hem en doğru yol olur, hem de en doğru yol olduğundan, halkın lehine olur. Çünkü halk bütün bu dediklerini elde etmek için yapıyor bunları. Ayrıca halkın seven insan, halkın yetişmesi diye de bir şeyin var olduğunu bilir.

(Yazarın: Yıl 12, Yarı Sene, Sayı 48, 10-31 Ağustos 1967, Cilt III, ss. 1-11)

YILTIK

4233837 sayılı Aralık devre çekimi yitirdim.

Yenisini alacağımдан, eskiden peşersizdir.

Ahmet YILMAZER

GÜVEN YORGANCI SEYAHAT

Yıllardır icra ettiğimiz hizmet verdiğimiz firmamız hizmetlerini bir kat daha artırarak, Abana'dan İstanbul'a ve İstanbul'dan Abana'ya karşılıklı olarak

Her gün, her hafta, her ay düzenli olarak hizmet vermektedir. Kayıtlarımız da aynı şekilde. Size hizmet verdiğimiz zamanlar, her ne zaman yolcularımızın nazara gelecektir. Her hafta, her ay düzenli olarak hizmet vermektedir.

ABANA

Fahri KOSU

(Yazarın, İletişim)

Tel: 1144 59 1481

İSTANBUL

Bağcı Yazarması

Tel: 525 21 54

525 10 54